

havns 4de Valgkreds (Schovelin) mente, at jeg havde udtalt en Beklagelse af, at „Nationaltidende“ i Lørdags bragte et Interview af Direktør Philipps. Jeg maa da sige, at jeg ikke har udtalt Beklagelse af det omtalte Interview. Jeg er tværtimod paa det rene med, at var dette Interview ikke fremkommet i „Nationaltidende“, var det rimeligvis fremkommet i et eller andet engelsk Blad og da rimeligvis i en overfor Danmark ondartet Form.

Første Viceformand (J. C. Christensen): Folketingsmanden for Svendborg Amts 1ste Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Birch: Naar jeg tager Ordet, er det blot for at oplyse, at jeg i Løbet af det Øjeblik, der er gaaet, siden det ærede Medlem for Københavns 4de Valgkreds (Schovelin) talte, har set, at vi nu have faaet det paagældende Fortryk af Tidenden. De Ytringer, som det ærede Medlem har fremset med Hensyn til Stabelpladser, findes Sp. 459—60. Ingen, der læser dette, vil være i Tvivl om, hvorledes det ærede Medlem har tænkt sig en Stabelplads, og hvilken Betydning den har for Samfundet.

Dernæst vil jeg paa ny protestere mod, at det ærede Medlem opfattes som Talerør for Handelsstanden, naar han siger, at de 5 Koncessionshaveres Interesser for denne Sag og deres Evne til at nedlægge Arbejde i denne Sag maa være ganske den samme, enten de staa som Ledere af et Selskab eller som Mænd, der blot venskabeligt give Staten en Smule Vejledning. Forholdet er dette, at naar en Mand er Direktør for et Selskab, har han efter min Mening solgt sin Tid og sit Arbejde til det paagældende Selskab og er pligtig til at lægge sit Arbejde ind i dets Virksomhed og kan kun anvende sin Fritid til at vejlede Staten. Derfor kan der ikke være Tale om, at de 5 Mænd have samme Pligt til at vejlede Staten, hvis den selv udfører Anlægget, som hvis de ere Ledere for det Selskab, der udfører det.

Ivar Berendsen: For ikke at forlænge Debatten overflødig skal jeg udskyde af mine Bemærkninger alt, hvad den højtærede Finansminister i sin Replik til mig erklærede sig positivt villig til at oplyse eller forhandle om i Udvalget. Det var Tilfældet med det, der vedrører andre Magters Planer om Dokker i Nærheden og i Anledning af Panama-Kanalen. Jeg skal

hertil kun føje, at jeg ogsaa fremhævede et andet internationalt Forhold, nemlig neutrale Dokkers Retsforhold i Konflikt-tider, hvilket den højtærede Minister ikke berørte, men som ogsaa bedst afhandles i et Udvalg. Det var dernæst Tilfældet med Koncessionens Varighed, Udløsningsretten og dermed i Forbindelse staaende Spørgsmaal, hvorunder jeg forudsætter, at ogsaa Henlæggelser, Afskrivninger og Valgfrihed overfor Udløsningsmaaden henhøre. Det er endelig Tilfældet med Statens Overindseende eller, som den højtærede Finansminister benævnedes det, den Indfyldelse, som Nødvendigheden af Ministerens Samtykke til visse Foranstaltninger giver Statsmagten, og hvor stor eller hvor ringe den Indfyldelse er; det er Ting, vi kunne forhandle om i Udvalg, ligeledes om, hvorledes denne Indfyldelse skal formuleres i Koncessionen.

Tilbage staa saa de Spørgsmaal, som jeg nu skal tillade mig at berøre. Den højtærede Finansminister syntes at have forstaaet mine Bemærkninger om den Værdi-omlægning paa St. Thomas, som Koncessionen vil medføre, saaledes, at jeg heri saa en mulig Betænelighed ved overhovedet at give Koncessionen. Jeg kan ikke tro, at mine Ord have givet Anledning til den Misforstaaelse; jeg husker sikkert ikke fejl, naar jeg siger, at jeg kun erklærede, at man skulde gaa frem med den yderste Varsomhed overfor de Værdier, der omlægges, og at Staten, som ved Koncessionen omlægger Værdierne, har en Forpligtelse overfor de bestaaende Værdier ikke mindre end overfor de opstaaende Værdier. Det Faktum, at Koncessionen vil omlægge Værdierne derovre, benægtede den højtærede Minister ikke. De, som have set de Kort, som i Dag ere blevne ophængte i Forværelset, ville, blot ved at se paa hvor Livet for Øjeblikket koncentrerer sig — det Liv, som den højtærede Finansminister næsten ikke anerkender eksisterer —, og hvor det vil koncentrere sig, naar de nye Anlæg med den nye Dækmole komme, let kunne overbevise sig om, hvor fuldstændig revolutionerende Omlægningen vil virke. Jeg mener altsaa, at Koncessionens Hensivning til at affinde sig med de erhvervede Rettigheder ikke er tilstrækkeligt Værn for de bestaaende Værdier, og jeg mener, at der maa kunne skabes Udtryk derfor i Koncessionen. Den højtærede Finansminister oplyste desangaaende i sin Replik, at Formue- og Indkomstskatteværdierne ere smaa derovre, men saa meget varsommere maa der gaas frem, saa meget lettere er